

Що ти уста потгорела, Како люшна оре'о'а? *М. 579.* Со баглама не свирувать И со уста не певувать. *М. 210.* Море Тодоро, кадуна Тодоро! Тегли ми вода, навой ми коньо, Коньо сосъ кова, мене сосъ юста, А сеймените сосъ бели рьки. *В. 55.* Стайко! Казвай и отъ уста (*устами, т. е. словами*)! Стайку, заедно съ свиритѣ ся сгласи и запя стара пѣсенъ юнашка. *Зк. 42.* Полна църква диредзи (уста). *М. р. 530 (лат.).* Въ една племна многу ато'н, еденъ арецъ не можатъ да го згазѣтъ (уста и языкъ). *ib. р. 531 (лат.).* Ще да ви са поусмихнатъ нѣколко нѣжни *устеца*. *З. 162.* Тѣзи устица! като проговоратъ!—като се засмѣятъ! *Э. Г. 17.* Съ навѣтъ крашницѣ около показателный прѣстъ бръква ся въ устицата (на дѣтенцето). *Л. Д. 70 р. 92. 2)* отверстіе: Вържатъ устата на юпѣтъ съ единъ катанецъ на една отъ момитѣ на главата. *Ч. 104.* Тѣй като заничялъ стомната околорѣстъ, вижда на устата ѣ печать. *Х. I, 56.* Тржстено масурче са напжлни съ барутъ, на единия край устата му сѣ залѣпени съ хартийка, на другия—сѣ затикнати съ дървена или гжбена затикалка. *Л. Д. 76 р. 91.* Лисницата скачаше радостна ооло устата на геранъ. *Сб. 9.* По нейдѣ нечистота достигне до тамъ, та са напжлни курника до устата. *Л. Д. 75 р. 87.* **Пещни уста**, устье пещи: Тии пещи имѣтъ по една споразмѣрно изваянѣ площѣ отъ камѣкъ, или отъ прѣстъ да затулятъ пещни уста, кога мѣтнѣтъ вътрѣ имъ хлѣбъ, или цѣлы печены. *Пк. 33. 3)* зѣвъ въ ткацкомъ станѣ: Гуждѣтъ еще плоски дѣхчицы, къту прави сабици, коихъ зѣватъ цѣнове за уста основы дѣ ще ся втѣква вътъкъ по бѣлѣшкы, коихъ сѣ' еще въ снованѣ бѣлѣжили съ нишкы отъ другѣ краскѣ. *Пк. 85.*

Уста* (*ousta, s. t. Maître qui enseigne un métier*) с. м. мастеръ: Уста Пѣтко.—**Устабашия*** главный мастеръ; глава цеха: Тамо га видѣха терзіе,—устабашіе, Бре та ѣ велетъ говоре. *В. 52.* Той заповѣдалъ на жената ся да му даде оние кесии, които му биле донесени преди месѣцъ и половина отъ устабашиятъ на бакалскиятъ еснафъ. *З. 258.*

Устатъ пр. острый на языкъ, говорунъ: Остеръ като брадва. Казвать за устатѣтъ люде. *Ч. 203.*

Усте с. с., съ ил. **Устето**, 1) отверстіе: Кога налѣмъ единъ чяща съ вода и ѣ покрѣмъ устетото съ хартиѣ. *Л. Д. 69 р. 72. 2)* устье (пещи): Устетото на пещѣтъ ся захлупятъ за да не излиза оттамъ горящината. *ib. 74 р. 199.* Намѣрихъ нѣшто като кемеръ отъ земя, малко нѣшто под-голѣмо отъ устистото отъ фурна. *Тб. 47. 3)* входъ въ ущелье: Еще подясно може ся съгладѣ такъво маменіе на окото, кога ся возимъ бръзо на кода по желѣзень пѣтъ изъ тѣсно планинско устѣ; тога намъ ся чини че влакѣтъ стон безъ да ся помѣсги, а устетото лѣтѣтъ цо про-